154.

Кой ги медалъ и не колко
Противникъ Ви се слива съ смѣхъ.

26-и Януарий 1881 г. София. Д. Славейковъ

Хоаичко.

Отъ небето синё, голо
Тихо мѣсецъ гледи
Нейдѣ славейче пукрасно (благар.
Сладко, сладко пѣи
Неуспирний чукоръ Дика
Въ (с) (пустини) (планини) (каманака.
Рѣдко, рѣдко свѣтъ блещукне
И се скрие пакъ
Тихо!.. и въздуха диша
Чуденъ ароматъ
Всичко ярко е заспало
Въ Дика благодать
Само аз и моята другарка
Двама ний не спимъ